

РЕШЕНИЕ

№ 23865

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 23.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7651** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ж. Б. К. против решение № ППН-01-477/2021 от 30.08.2022 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). Ответникът и заинтересованата страна (ЗС) Национална агенция за приходите (НАП) чрез процесуалните си представители оспорват жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, и като взе предвид решение № 8580/09.07.2024г. по адм. д. № 173/2024г. на Върховния административен съд, Пето отделение, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-447(2021)#2 от 10.09.2021 г., подадена от Ж. Б. К. – непълнолетна към посочената дата, действаща със съгласието на родителите си. В жалбата са изложени оплаквания срещу действия на органи на НАП, изразяващи се в неправомерно предоставяне/ разпространение на лични данни на трети лица - банкови институции. Видно от приложените в преписката писмени доказателства, подадени са искания по повод ревизия към „Алианц Банк България“ АД; „Българо - американска кредитна банка“ АД; „Банка ДСК“ АД; „ИНГ Банк Н. В. - клон С.“; „Интернешънъл Асет Банк“ АД; „Първа инвестиционна банка“ АД; „Прокредитбанк“ ЕАД; „Българска банка за развитие“ АД; „Райфайзенбанк“ ЕАД; „Те –Д. З. Б. – клон С.“; „Тексим банк“ АД; „Ти Би Ай Банк“

ЕАД; „Токуда банк“ АД; „Търговска банка“ АД; „Уникредит Булбанк“ АД; „Централна кооперативна банка“ АД; „Ю. България“; „Експресбанк“ АД; „Обединена Българска Банка“ АД; „Общинска банка“ АД; „Инвестбанк“ АД; „БНП Париба С. А.“ – клон С.; „Ситибанк Европа“ АД. След проведеното проучване, с оспорения акт КЗЛД приела, че жалбата срещу НАП като администратор на лични данни е неоснователна. Посочва се в мотивите на решението, че процесната обработка на данните е извършена съобразно принципа на законосъобразността по чл. 5, § 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД). Изложени са мотиви, че в разглеждания случай се касае за наличие на условие за обработване на личните данни по чл. 6, § 1, буква д) от Регламента, като обработването е необходимо за упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора на лични данни. Обработването е законосъобразно, тъй като е направено по повод извършваната проверка и ревизия на бащата на жалбоподателката Б. К.. Двата са свързани лица по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Исканията до банките са отправени при извършване на насрещна проверка по чл. 45, ал. 1 ДОПК. Решението на КЗЛД е прието единодушно, от присъствали трима членове на комисията. Така, то се явява издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в изпълнение на правомощията ѝ по чл.38, ал.3 и ал.4 от ЗЗЛД да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. Решението е постановено при минимално изискуемия от закона кворум и с необходимото мнозинство - чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове. Решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, като се подписват от всички членове, участвали в гласуването. За приемане на оспореното решение са гласували трима от членовете на комисията със „за“, следователно е формирано мнозинство и решението е валидно взето.

Съдът в настоящия състав споделя виждането, изразено в мотивите на решение № 5726/28.09.2023г. по адм. д. № 9443/2022г. на 72 състав на съда, че възражението на жалбоподателката за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила е неоснователно. За проведеното открито заседание страните са били редовно уведомени, като са им указани възможностите за достъп до материалите по преписката; осигурено им е правото да участват в производството, да правят доказателствени искания и да представят доказателства, както и да вземат становище по направените от съответната страна възражения и депозираните от нея доказателства. Наред с това, съществено е само това процесуално нарушение, което, ако не беше допуснато, изходът от производството би бил различен. В случая и пред съда не бяха представени доказателства за съществуването на релевантни обстоятелства, годни да обосноват извод, различен от формирания от административния орган. Както е отбелязал последният в мотивите си, обработката на данните е извършена съобразно принципа на законосъобразността по чл. 5, § 1, буква а) от ОРЗД. Съгласно чл. 6, § 1, буква д) от ОРЗД, обработването е законосъобразно, ако е необходимо при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. В случая е налице тази хипотеза, тъй като

обработването е при упражняване на правомощие измежду посочените в чл.12 ДОПК - извършвана проверка и ревизия на лице, между което и жалбоподателката съществува свързаност по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ДОПК, видно от представеното удостоверение за раждане, издадено на 22.07.2005г. Преценката за необходимия обхват на проверката е в пределите на оперативната самостоятелност на органа по приходите и тя следва да се извършва от него с оглед целта на проверката или ревизията. Неотносими в тази връзка са доводите в насока най-добрия интерес на детето, изложени от страна на жалбоподателката. Съгласно § 1, т.5 от ДР на Закона за закрила на детето, "Най-добър интерес на детето" е преценка на: неговите желания и чувства; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за детето; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето. Не може да се приеме, че упражняването на законоустановеното правомощие за извършване на проверки и ревизии от органите по приходите може да бъде преценявано като вреда по смисъла на това определение. Доколкото тези действия биха могли да имат за последица негативни изживявания у дете съгласно чл.2 от същия закон, отговорност на родителите е да се погрижат за предотвратяване, съответно – минимизиране и отстраняване на тези негативни изживявания. Изцяло ирелевантни за настоящия спор са резултатите от извършените от органите по приходите проверки.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че решението е постановено от компетентен орган в установената форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на по 100 лв. за всяка инстанция, съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. Б. К., с ЕГН [ЕГН], срещу Решение № ППН-01-477/2021 г. от 30.08.2022 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Ж. Б. К., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата 300 (триста) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: